

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema LXV.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

Admonemur autem, vt quia *serui Dei*, & filii seruorum, hoc loco dicuntur ibi habitaturi, nos demus operam, vt simus serui facientes voluntatem, Luc. 12. vers. 37. fideles, Matth. 25. v. 21 & 23. Tunc dicit, vbi ego, ibi & minister meus, Joh. 12. v. 26.

F I N I S.

THEMA LXV.

Psal. 103. v. 12. ad 17.

Quantum distat ortus ab occidente, longe fecit iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater filiorum, &c. vsque ad versum 17.

D I S P O S I T I O.

Summa hominum mortalium sapientia in hoc consistit, 1. vt agnoscant Deum, Joh 17. v. 26. & 2. vt noscant seipfos.

Vtrumque scriptura docet passim. Et tale etiam aliquid hic locus Psalmi demonstrat: vbi & de Dei clementia, & de hominum omnium vitæ instabilitate loquitur eleganter. Hæc itaque duo tractabimus breuiter, audiri:

- 1. Quanta sit Dei misericordia.
- 2. Quanta hominum miseria.

I. Pars.

Infinitam esse Dei misericordiam tum ex Syr. 2. v. 27. tum ex aliis scripturæ locis patet. Et hic ipsi Psalmus ab initio ad finem misericordias Domini deprædicat.

1. Inter cætera autem refert versus 13. quod misereatur Dominus super timentes, &c. Hoc enim ipsi tribuitur Epitheton passim, quod sit *miserator* & *misericors*. Exod. 34. v. 6. Psal. 86. v. 15. & 111. v. 4. & 145. Et supra hoc Psal. v. 8. Et diferte notat id Esa. 49. v. 10. *Erbarmer* / & Esa. 54. v. 10. idem, Sapient. 11. v. 24. *Misericors omnium*, Jac. 5. v. 12. *Miserator*.

2. Neq; hoc satis erat Dauidi quin adderet. Sicut pater filiorum miseretur. &c. commiseratio interdum magna est erga alios, sed erga filios semper maxima.

Etenim si egeant filii, si affligantur si ægri sint. &c. Cor patris id penetrat Testantur id exempla Juri Luc. 8 v. 41. Reguli Ioh. 4. & Cananea, Matth. 5. Is affectus tunc in Deo cernitur, & quidem ardentior quam in hominibus. Esa. 49. vers. 15. Hinc id Esa. 54. v. 8. *atervis miserationibus assumam* Et Tren. 3 v. 23. Ier. 31. v. 20.

3. Quia vero hoc maxime futurum erat miserabile, si periremus in æternum. At illud propter peccata nostra iã dectetur: vt morte moriantur inobedientes transgressores mandati divini. Nec aliter fieri poterat salua iustitia Dei æterna. Ideoq; etiam misericors Dominus huic rei inuenit remedium, & peccata nostra è medio sustulit & ita longe fecit à conspectu suo, quam longe distat ortus ab occasu In profundum enim maris demersit, Mich. 7. v. 19. Et Chirographum delictum per Christum, Coloss. 2. v. 14. ne amplius veniant in conspectum Dei.

Hoc supra eodem hoc Psalmo vers. 3. habetur: *Qui remittit peccata & sanat infirmitates, &c.*

4. At sic affectus est erga filios suos, & hos quidem, qui ipsum timent: qui sunt morigati.

CONSOLATIO maior esse non potest, in omnibus afflictionibus, quam quæ ex hoc affectu paterno sumitur.

1. Scimus enim Deum compati nostris miseriis. Sicut & de Christo id testatur, Heb. 5.

2. Et compatitur sicut pater, qui non potest cohibere animam; quin iuuet. Frangitur cor illius, Ier. 31. v. 20. viscera misericordie commouentur, Luc. 1. v. 78.

3. Atque quia pater *omnipotens*, semper potest iuuare. Quod alii parentes non possunt, quia si non voluntas, tamen facultas deest interdum.

Quid igitur desideramus ultra. Nihil nobis deerit, Pl. 23 v. 1. In corporalibus. Non pro pane lapidem sperabimus, Luc. 11. v. 11.

In

In spiritualibus magis erit propitius. Quia hæc nunquam nocent. Iam sunt peccata nostra remissa. Beati ergo. Psalm. 32. v. 2. Sumus ergo salui spe. Restat reuelatio. Rom. 8. v. 2. Ioan. 3. v. 2.

ADMONITIO autem notanda, vt simus filii & timentes Dominum: hoc est, pœnitentes. Ne dicatur id Esa. 1. v. 4. aut id Malach. 1. v. 6.

Ideoque notanter secunda vice illud repetitur hoc Psalmo, *super timentes*. Impiis itaque & impœnitentibus hoc non dicitur.

Discent autem timere Dominum & cessantes à peccatis faciant bonum, Esa. 1. v. 17.

I. Pars.

Tanta nos Dominus misericordia complectitur, non propter vlla nostra merita, sed propter miseriam nostram.

Quia pater. Sicut pater tenerrime amat infantes languentes, & qui maximas creant suo vagitu molestias. Ita Deus nos. Quia miserabiles sumus. Nouit enim quale simus figmentum.

1. Sumus enim puluis Materia fragilis.

Vasa testacea, 2. Cor. 4. 2. Tim. 2.

2. Sicut flos agri homo. Sicut herba virens. At mox vbi ventus vrens illam afflauerit, marcescit, &c. Er weiss dass es in einem Augenblicke omb einen armen Menschen geschehen ist. Hæc nostra miseria afficitur Deus, vt peccat nobis.

Lo e vs. De hac miseria nostra sæpius debebamus cogitare: quod simus puluis, & vasa fictilia: quod flos aut herba marcescens.

Hæc meditatio enim multiplicem vsum habet.

1. Ne superbiamus: Neque propter materiam, cum puluis simus & limus. Neque propter formam: quæ & ipsa bonum fragile est, quantumque accedit ad annos, fit minor, & spatio carpitur ipsa suo Ouid. Syr. 10. v. 9. Magnus ille Abrahamus humiliat se, puluis & cinis sum,

O 5 Gen.

Gen. 18. v. 27. Lutum in manu figuli, Jer. 18. Esa. 64. v. 8. Imo scriptura sæpius nõ lutum, sed puluerem vocat, qui facilius dispergitur, & euanescit atq; perit, vt melius incylcet nobis fragilitatem. Sic hoc loco & Eccles. 12. v. 7. & Psal. 104. v. 29. Esa. 40. v. 15. Omnes insulæ sicut puluiseulus.

2. Non promitteremus nobis longæuitatem (quod plerique, præsertim inuenes, aut robusti homines, &c. facere solent) si cogitaremus de puluere, & fragili adq; euanida materia: vt sunt flores, &c. Es ist doch vmbem Augen-
blick zu thun. Non sumus ferrei aut chalybei, aut adamantini, &c. Ergo in tempore cum DEO redeamus in gratiam, nihil procrastinantes, Syr. 5. v. 8. & 18. v. 22.

NOTA. Hic posterior locus Psalmi tractatus est supra in Appendice Class. VI. Vide pag. Prompt. 521.

F I N I S.

T H E M A LXVI.

Psal. 116. vers. 7. ad 10.

Conuertere anima, mea in requiem tuam, quia Dominus benefacit tibi.

Quia eripuit animam meam, &c. Ambulabo coram Deo in terra viuentium.

D I S P O S I T I O.

Dauid Psal. 103. v. 2. sic alloquitur animam suam, Noli obliuisci omnia benefacta tibi. Ne autem vnquã capiat ipsum obliuio benefactorum DEI, in plurimis Psalmis hoc agit, vt subinde cum gratiarum actione & inuocatione, coniungat enumerationem priorum beneficiorum DEI, præsertim si post grauissimas calamitates & tentationes gloriose liberatus fuit à DEO. Talis extat locus Psal. 56. v. 13 & 14. Illi plane similis est hic locus Psalmi: in quo Dauid quatuor beneficia Dei summa recenset, quæ à Deo accepit. Atque ex his occasionem sumit, erigendi animum suum vehementer alias perturbatum. Nos pri-